

Arrest

nr. 99 254 van 19 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 september 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 december 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 28 augustus 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 6 augustus 2010 werd de aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.3. Op 25 september 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ongegrond werd verklaard. Verzoekster werd hiervan in kennis gesteld op 30 oktober 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 06.08.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor betrokkene die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 16.08.2012 in gesloten omslag)

Derhalve

- 1) *kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) *kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van “de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht”.

Dit middel wordt als volgt toegelicht:

“Verzoekster verblijft sedert 2006 in België.

Alhier aangekomen heeft verzoekster geen asiel aangevraagd.

Verzoekster deed dd. 25.08.2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster raakte zwaar depressief door het feit dat - na een verblijf van reeds vele jaren in België - haar pogingen tot regularisatie afgewezen werden. Dit nieuws heeft de wereld van verzoekster op zijn grondvesten doen daveren en sedertdien is normaal functioneren in het dagelijks leven quasi onmogelijk geworden.

Het langdurig, illegale verblijf en de onzekerheid die hiermee gepaard gaan zijn een ware lijdensweg voor verzoekster.

De arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken concludeerde echter uit de voorgelegde medische getuigschriften dat de medische elementen aangehaald door verzoekster niet weerhouden konden worden.

Dat het verslag van de arts-adviseur dd.16.08.2012 ter motivering echter ontbreekt bij de beslissing tot ongegrondverklaring.

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt de motivering van de arts-adviseur -wat deze ook mogen zijn- over.

Dat de Dienst-Vreemdelingenzaken in haar weigeringsbeslissing artikel 3 van het EVRM aanhaalt.

Het komt vreemd voor dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing motiveert ten aanzien van artikel 3 van het EVRM, terwijl verzoekster nochtans een aanvraag heeft gedaan overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het artikel 9ter is namelijk veel ruimer opgevat dan het artikel 3 van het EVRM en stelt minder stringente voorwaarden voor een medische regularisatie. Zo is er in het artikel 9ter geen enkele verwijzing te vinden naar het vergevorderd of terminaal karakter van de ziekte, zoals dit wel vereist wordt door artikel 3 EVRM. Het feit dat er bij verzoekster dus geen vitale organen haar aangetast, zou dus inderdaad tot een afwijzing leiden onder artikel 3 EVRM, maar voor artikel 9ter is dit vergevorderd stadium niet vereist.

Het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet stelt als voorwaarde in paragraaf 1 : "De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

De motivering die door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gegeven voor de weigering, is dus inderdaad een goede motivering onder het regime van artikel 3 EVRM.

Deze motivering voldoet echter niet om de afwijzing van een aanvraag overeenkomstig artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet te motiveren. Het artikel 9ter is namelijk ruimer opgevat, en daar Europese wetgeving toejuicht dat lidstaten een ruimere bescherming bieden dan het EVRM, prevaleert het artikel 9 ter in deze.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft haar beslissing aldus onjuist gemotiveerd, zowel naar vorm, daar het een motivering met betrekking tot artikel 3 van het EVRM betreft, als naar inhoud, daar het de aanvraag afwijst omdat de ziekte niet levensbedreigend zou zijn gezien de kritieke gezondheidstoestand- wat geen vereiste is onder artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het komt bovendien vreemd voor dat de arts-adviseur tot de bevindingen komt -die ons onbekend zijn omwille van het ontbreken van het verslag- die niet verenigbaar zijn met wat er in de medische getuigschriften wordt geattesteerd, en dat zonder verzoekster noch maar gezien, laat staan aan het lichaam onderzocht te hebben.

Dat de arts-adviseur geen dergelijke conclusies kan maken, laat staan motiveren wanneer er geen onderzoek aan het lichaam gebeurd is.

Dat de bestreden beslissing in haar motivering deze evaluatie van de arts-adviseur overneemt, waarna de redenering op vrij minimalistische wijze wordt besloten door twee mogelijke conclusies ("kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit" en "kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene gewoonlijk verblijft), gescheiden door het woordje "of, waardoor de betrokkene blijkbaar zelf maar moet oordelen welke motivering op hem van toepassing is.

Dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 stelt als volgt: " De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar- geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. "

Dat verzoekster inderdaad door de indiening van een standaard medisch getuigschrift, die de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, alle "nuttige en recente inlichtingen" heeft overgemaakt.

Dat er zich dan ook een manifeste schending voordoet van de zorgvuldigheidsplicht, iuncto de motiveringsplicht.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31).'

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Waar de verwerende partij opwerpt dat het middel niet ontvankelijk is in zoverre de verzoekster de schending van de "motiveringsplicht" opwerpt omdat er geen wetsbepaling als geschonden wordt aangeduid, stelt de Raad dat een goede lezing van de uiteenzetting van het middel toelaat aan te nemen dat verzoekster de motiveringsplicht geschonden acht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, wat kan worden aangenomen gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van dit artikel.

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voorbereidt en stoelt op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing werd aldus getroffen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet "zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen", dat als volgt luidt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)"

2.4. In zoverre een schending van de formele motiveringsplicht wordt bedoeld, wijst de Raad erop dat de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen tot doel heeft de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Daartoe dient de administratieve overheid ertoe in de beslissing de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te verkrijgen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hiervoor wordt specifiek verwezen naar het medisch advies van ambtenaar-geneesheer van 16 augustus 2012, dat onder gesloten omslag aan verzoekster werd meegegeven en waarin wordt gesteld: *“Bijgevolg stel ik vast dat het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd artikel.”*

Op basis van het administratief dossier en op basis van de kopie van de bestreden beslissing die verzoekster bij haar verzoekschrift voegde, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing aan de verzoekster werd betekend aangezien haar handtekening figureert op de bestreden beslissing. Voorts blijkt dat verzoekster onder de zin *“Verklaart bijgevoegde omslag te hebben ontvangen”* haar handtekening heeft geplaatst. Verzoekster toont niet aan dat zij het advies, dat zich in de bijgevoegde omslag bevond, niet zou hebben ontvangen.

Voorts stelt de Raad vast dat het medische advies integraal is opgenomen in het administratief dossier en dus door de verzoekster kon worden geconsulteerd.

Verzoekster slaagt er dan ook niet in om aannemelijk te maken dat de bevindingen van de ambtenaar-geneesheer haar onbekend zouden zijn.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk noch duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel kan bovendien afgeleid worden dat verzoekster kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. De Raad wijst erop dat wil verzoekster een rechtsmiddel op ontvankelijke wijze aanvoeren, zij er niet mee mag volstaan de motiveringsplicht als rechtsbeginsel geschonden te noemen. Zij moet ook een voldoende duidelijke omschrijving geven van de wijze waarop dat beginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden. (RvS 9 juni 2005, nr. 145.681).

Ten dezen merkt de Raad op dat een beoordeling van de medische gegevens van verzoekster niet aan de Raad toekomt. De Raad treedt enkel op als annulatierechter en niet als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. De Raad onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Het is aan verzoekster om haar grieven op concrete, precieze en nauwkeurige wijze te ontwikkelen en aan te tonen dat de gemachtigde bij zijn besluitvorming de grenzen van zijn beoordelingsvrijheid is te buiten gegaan of onzorgvuldig te werk gegaan is. Er kan enkel rekening gehouden worden met elementen die met de nodige precisie worden aangebracht. (RvS 9 juni 2005, nr. 145.681).

2.6. Waar de verzoekster louter betoogt dat *“Het komt bovendien vreemd voor dat de arts-adviseur tot de bevindingen komt (...) die niet verenigbaar zijn met wat er in de medische attesten wordt geattesteerd (...)”*, dient erop te worden gewezen dat uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 16 augustus 2012 dat bij de bestreden beslissing werd gevoegd en er deel van uitmaakt, en waarvan verzoekster niet aantoonde dat ze niet zou hebben ontvangen, blijkt dat rekening werd gehouden met de medische attesten die verzoekster heeft voorgelegd, maar dat de ambtenaar-geneesheer tot de conclusie kwam dat verzoeksters ziekte *in casu* geen ziekte betreft zoals voorzien in § 1, eerste lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op basis van het genoemd artikel.

De Raad stelt vast dat verzoekster dit motief niet op ernstige en concrete wijze betwist.

Door louter te stellen dat dit “vreemd” voorkomt en niet te concretiseren waarom dit “vreemd” voorkomt, slaagt verzoekster er niet in om aan te tonen dat de motieven van het advies van de ambtenaar-geneesheer steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn noch om aan te tonen dat de ambtenaar-geneesheer geen rekening zou hebben gehouden met alle overgemaakte “nuttige en recente inlichtingen”.

2.7. Uit artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet blijkt dat de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen alle nuttige inlichtingen dient te verstrekken aan de gemachtigde die hieromtrent een beoordeling zal maken, bijgestaan door een ambtenaar-geneesheer. Uit dezelfde wetsbepaling blijkt uitdrukkelijk dat enkel indien de ambtenaar-geneesheer het nodig acht, de betrokken vreemdeling zal onderzocht worden. Het betreft derhalve een mogelijkheid, doch geen verplichting van de door de gemachtigde ingeschakelde geneesheer om de betrokken vreemdeling te onderzoeken. Verzoekster betoogt dat de ambtenaar-geneesheer geen dergelijke conclusies kan maken noch kan motiveren wanneer er “geen onderzoek aan het lichaam” heeft plaatsgegrepen, doch dit is niet meer dan een persoonlijke overtuiging die geen afbreuk kan doen aan de bestreden beslissing.

2.8. Het komt de vreemdeling die een aanvraag indient op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet toe om zelf zorgvuldig te zijn bij het opstellen van de aanvraag en hierin haar persoonlijke situatie, die van belang kan zijn bij het beoordelen van de aanvraag, toe te lichten en alle nuttige inlichtingen te verstrekken die haar medische situatie betreffen. Verzoekster toont verder niet aan welke inlichting zij, indien daarom persoonlijk gevraagd door de gemachtigde of ambtenaar-geneesheer, zou verstrekt hebben die aanleiding zou gegeven hebben tot een andere beoordeling van haar aanvraag, zodat de hele zaak beperkt blijft tot een theoretische discussie die geen aanleiding kan zijn tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.9. In navolging van het medisch advies wordt in de bestreden beslissing geconcludeerd dat het *in casu* niet gaat om een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet en wordt hier uitdrukkelijk aan toegevoegd dat uit het voorgelegd medische dossier niet kan worden afgeleid dat verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of dat verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

2.10. *In casu* betwist verzoekster niet op ernstige en concrete wijze het motief dat de voorgelegde ziekte geen ziekte is zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Nu zij dit niet doet, verduidelijkt zij niet welk belang zij heeft bij het verdere algemeen en theoretisch betoog omtrent artikel 9ter, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. De Raad stelt vast dat verzoekster niet verduidelijkt met welke “concrete omstandigheden” geen rekening zou zijn gehouden. Daargelaten de vraag of artikel 9ter van de vreemdelingenwet ruimer is opgevat dan artikel 3 van het EVRM, dient de Raad vast te stellen dat verzoekster met haar algemene beschouwingen daaromtrent in gebreke blijft om *in concreto* aan te tonen dat de gemachtigde in het licht van haar concrete omstandigheden onzorgvuldig of kennelijk onredelijk gehandeld heeft door het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen en te besluiten dat uit het voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Een schending van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht kan niet worden aangenomen.

Het enige middel is, in zoverre het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES